

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 10

*Матеріали ІХ Всеукраїнської
науково-практичної конференції
“Становлення та розвиток української державності:
актуальні проблеми державного та регіонального управління
на сучасному етапі розвитку суспільства”,
м. Київ, МАУП, 14 листопада 2013 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2014

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 1 від 29.01.14)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук, проф.;
А. А. Ізнатченко (заступник голови), канд. техн. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
Ф. М. Медвідь, канд. філос. наук, проф.
О. В. Куроченко, д-р екон. наук, проф.;
А. С. Лисецький, д-р екон. наук, проф.;
І. П. Розпутенко, д-р наук держ. упр., проф.;
Г. П. Ситник, д-р наук держ. упр., проф.;
Ю. П. Сурмін, д-р соціальних наук, проф.;
В. В. Утвенко, канд. іст. наук, доц.;
Н. М. Чернуха, д-р пед. наук, проф.;
М. В. Чечетов, д-р наук держ. упр., проф.;
Н. П. Ярош, д-р наук держ. упр.

Видання здійснене в рамках проекту
“Наукові праці МАУП”

Становлення і розвиток української державності : [зб. наук. пр.] /
МАУП. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 10: Матеріали ІХ Всеукр. наук.-практ. конф. “Становлення та розвиток української державності: актуальні проблеми державного та регіонального управління на сучасному етапі розвитку суспільства”, м. Київ, 14 листоп. 2013 р. / редкол.: А. М. Подоляка (голова) [та ін.]. — 2014. — 414 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано статті учасників науково-практичної конференції, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — становленню України як держави. Розглядається формування державності в Україні у різні періоди історії та в різних аспектах.

Для науковців і державних службовців, політиків і політологів, викладачів і студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і суспільства.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Шаповалова А. М. Влада та громадянське суспільство в контексті глобалізаційних процесів ХХІ століття.....	110	Омельчук В. В. Італія в системі політико-правових впливів Візантійської імперії у VI столітті.....	177
Лісовський П. М. Толерантність як духовний пріоритет феноменології мудрості в сучасну добу глобалізму.....	114	Медвідь Ф. М., Хоменко В. О., Васильєва З. А. Становлення і розвиток правової держави в Україні: філософсько-правові засади	182
Утвенко В. В. Регіональні особливості розвитку житлово-комунального господарства України	116	Медвідь Ф. М., Чорний Е. В., Нестеренко О. С. Методологія юридичної практики в умовах модернізації політичної системи України	188
Гольцов А. Г. Геостратегія України за умов асоціації з Європейським Союзом.....	122	Медвідь Ф. М. Політико-правові погляди Тараса Шевченка	194
Гула О. А. Досвід державного управління в системі освіти Польщі	127	Баєв В. В. Міжнародне та державне регулювання відносин у сфері управління якістю на туристичних підприємствах.....	199
Дікарев О. І., Фоміна І. М. Стратегічний менеджмент політичних ризиків: світовий досвід та Україна	130	Золотаревський А. В. Місце соціального інтелекту в системі державного управління.....	206
Філіна Г. І. Ефективне ціноутворення як невід'ємна складова стратегії розвитку підприємства	138	Марченко С. М. Упровадження електронних торгів як механізм забезпечення ефективності системи державних закупівель України	208
Кобрицький В. В., Григор'єва М. І. Проблеми адаптації іноземних корпоративних культур при спільному підприємстві в Україні.....	140	Чернявський А. А., Моторний П. О. Фінансово-правові механізми розвитку інновацій у банківській сфері України: теорія та практика	215
Коваль М. І. Оцінка та класифікація основних засобів: теорія, практика, шляхи вдосконалення	150	Бортник В. А. Удосконалення методів державного управління.....	220
Чупрій Л. В., Настояща К. В. Концептуальні підходи до державної політики в гуманітарній сфері (безпековий вимір)	157	Слободян С. І. Сутність комунікативних технологій та пов'язані з ними проблеми громадської думки	225
Шклярук С. Г. Глобальні тенденції в трансформаційних процесах світової фінансової системи	160	Сабадуха О. В., Чорна М. Ф. Проблема політичної відповідальності в умовах розбудови	
Шконда В. В. Інноваційні кластери в стратегії розвитку економіки України	168		

МІСЦЕ СОЦІАЛЬНОГО ІНТЕЛЕКТУ В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Становлення і розвиток української державності, вип. 10, с. 206–207

Українське суспільство в умовах трансформації, інформатизації і глобалізації перебуває у стані хронічної квазінестабільності та невизначеності. Вітчизняні соціальні інститути функціонують у реаліях єдиного поля контекстів, що в Україні стають загальною характеристикою принаймні відчуття нестабільності соціальних процесів та насиченістю негативних передчуттів і суспільних очікувань.

З часу набуття Україною незалежності соціальний інтелект населення збочує на маргінес негативних очікувань. Загальний характер реалій соціального, економічного та багатьох інших видів розвитку призводить до перенапруження їх сприйняття суспільством в інформаційному, емоційному, рефлексійному та соціально-філософському аспектах.

Найважливішою (якщо не єдиною) основою, підґрунтям консолідації українського суспільства, формування громадянської злагоди в середині держави та між етнічними і регіональними спільнотами на міжрегіональному рівні, створення адекватних щодо актуальних домінант генези містоутворення стратегій розвитку міст та сіл на рівні місцевих громад та порозуміння між людьми

на рівні міжособистісного спілкування є їх базові установки щодо розуміння базових соціально значущих дефініцій.

На сьогодні не існує єдиної парадигми соціального інтелекту, що призводить до фатального ігнорування цього явища в процесі розробки та ухвалення рішень, які стосуються соціальних аспектів розвитку суспільних утворень. Системна трансформація і модернізація усіх сфер суспільного життя об'єктивно потребують формування загальної парадигми соціального інтелекту, що максимально охоплювала б соціальні аспекти суспільного розвитку та сприяла б порозумінню і консолідації українців, насамперед провідної верстви, принаймні її істеблішменту.

Парадигма дефініції терміну “соціальний інтелект” перебуває в процесі розвитку, як і у випадку дефініцій таких наріжних для створення нового знання термінів, як “культура”, “економіка” чи “справедливість”. Визначення терміну змінюється з часом відповідно до змін у суспільстві. Це призводить до плутанини в об'єктній сфері та в методології використання різних за часом та умовами формування суспільства парадигм дефініції “суспільний інтелект”.

У педагогів, юристів і науковців доволі часто побутує думка, що все можна пояснити словами. А це не так. Як не відточуй формулювання, як не **розжовув**ай подробиці, як не вичищай двозначності, кожен, хто почув / прочитав, все одно побачить щось своє. Тому що єдиного інформаційного поля не існує. І об'єктивності не існує. Кожен з нас живе у своїй власній особистій матриці розуміння і бачить навколишній світ крізь дуже мутну і *спотворену* лінзу свого світогляду. І розуміють один одного ті, у кого матриці схожі, а коефіцієнт заломлення скла близький. А інші принципово не здатні зрозуміти.

Оскільки сприйняття реалій суспільного розвитку кожним з його учасників відбувається крізь призму його власного, єдиного й унікального суб'єктивного досвіду, питання взаємопорозуміння принаймні національного істеблішменту постає з усією гостротою. Адже менталітет представників різних регіонів такої масштабної за розмаїттям регіонів країни, як Україна, різний.

Втрата єдиного ідеологічного базису політично правлячим класом, вітчизняним істеблішментом на початку 90-х років XX ст. та різновекторність подальшого розвитку країни призвели до втрати самого бажання до порозуміння та консолідації у суспільстві й панування соціальної байдужості. На думку автора, подальші зрушення на краще можливі лише за інтеграції базових цілепокладань як державотворчих верств, так і широкого загалу співвітчизників.

Література

1. Анурин В. Ф. Интеллект и социум. Введение в социологию интеллекта. — Н. Новгород: Изд-во Новгородского ун-та, 1997.
2. Емельянов Ю. И. Активное социально-психологическое обучение. — Л.: ЛГУ, 1985.
3. Золотаревський А. В. Національна філософія, як підґрунтя національної ідеї; українсько-польські паралелі // Українська полоністика. — 2009. — № 21.